

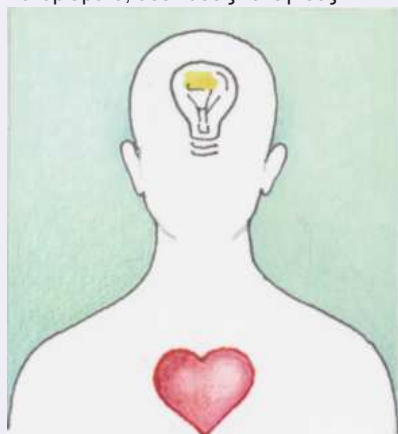
Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

Σκέψη και Συναίσθημα

Οι κυριότερες δυνάμεις που κινούν και εκφράζονται μέσα από το σώμα μας είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματα, αντίθετα με τα ζώα που εκφράζονται κυρίως με το ένστικτο.

Η σκέψη λειτουργεί κυρίως βάσει της λογικής. Επεξεργάζεται μια ιδέα ή μια πληροφορία και καταλήγει σε κάποια συμπεράσματα. Αυτά δημιουργούν ευχάριστα ή δυσάρεστα συναισθήματα που εκφράζονται με λόγια και πράξεις.

Μια πολύ ωραία παρομοίωση που έχω ακούσει είναι σε σχέση με τον κύκλο του νερού. Οι σκέψεις είναι σαν τους υδρατμούς που μαζεύονται και δημιουργούν σύννεφα. Η μεταβολή τους σε βροχή, χείμαρρο, λίμνη, θάλασσα είναι παρόμοια με τα συναισθήματα, που πολλές φορές εκφράζονται στο σώμα με κλάμα που ξεπλένει και λυτρώνει ή γίνονται παγάκια που προκαλούν μπλοκαρίσματα, συσπάσεις και όγκους...

Η σκέψη βάζει στόχους, χαράζει δρόμο, δείχνει την κατεύθυνση.

Όταν σκεφτόμαστε, μέσα στον εγκέφαλό μας ενεργοποιούνται κάποιες συνάψεις και ανάλογα με τις σκέψεις μας δημιουργείται μια ηλεκτρική ακολουθία που επαναλαμβανόμενη ρυθμίζει τον τρόπο σκέψης μας και την συμπεριφορά μας.

Το συναίσθημα εκφράζεται με χαρά, λύπη, ενθουσιασμό, απογοήτευση, φόβο, παρόρμηση και άλλες καταστάσεις που μας κινούν χωρίς συγκεκριμένο σκοπό.

Η ισορροπία μεταξύ αυτών των δύο κινητήριων δυνάμεων έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργική δράση.

Καλό είναι να εκφράζουμε τα συναισθήματά μας με μέτρο και να ελέγχουμε τη σκέψη μας όταν τα συναισθήματά μας ξεφεύγουν από τα φυσιολογικά όρια.

Αυτό επιτυγχάνεται προοδευτικά παρατηρώντας τον εαυτό μας και τους άλλους και όταν προσπαθούμε με πολλή προσοχή να ακούσουμε τη φωνούλα μέσα μας που ξέρει πολύ καλά πότε αστοχούμε και πότε ξαναβρίσκουμε τη λεπτή ισορροπία μας.

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

ΒΑΖΑΑΡ

ΤΡΙΤΗ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

8.00 π.μ. ως 5.00 μ.μ.

ΣΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΑΝΑΓΚΕΣ ΑΣΘΕΝΩΝ
ΣΤΟΥΣ ΠΑΓΚΟΥΣ ΜΑΣ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ, ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ, ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ,
ΠΙΝΑΚΕΣ, ΒΙΒΛΙΑ, ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ, ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ, ΜΑΠΩ, ΔΕΞΕΣΟΥΑΡ, ΕΙΔΗ
ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ, ΛΕΥΚΑ ΕΙΔΗ, ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΑΙ
ΕΙΔΗ ΠΑΛΑΙΟΠΩΛΕΙΟΥ

Σας προσκαλούμε στο
Παραδοσιακό Πανηγύρι
του Νοσοκομείου μας
Παρασκευή 16 Ιουνίου στις 8:30μμ

Συνοδεύουν οι μουσικοί:

- Ηλίας Πλάστηρας: Κλαρίνο - Τραγούδι
- Γιώργος Τράγκος: Βιολί
- Δημήτρης Κωνσταντίνης: Λαούτο - Τραγούδι
- Διονύσιος Ζώνης: Κρουστά

Σας περιμένουμε!!

Οργάνωση:

Σύλλογος Εργαζομένων του Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η Σωτηρία»
Ομάδα Παραδοσιακών Χορών του Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η Σωτηρία»

Οι φωτιές του Αϊ Γιάννη του Κλήδονα Το δημοφιλέστερο έθιμο του καλοκαιριού

Η 24η Ιουνίου είναι από τις μεγαλύτερες καλοκαιρινές γιορτές της ελληνικής παράδοσης, αφού η γιορτή του Αϊ Γιάννη του Κλήδονα (ή Ριζικάρη, ή Ριζικάρη) συνοδεύεται από το παραδοσιακό έθιμο με το πέραςμα πάνω από τις φωτιές.

Το προσωνύμιο «Κλήδονας» προέρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη «κλήδων» που σημαίνει προγνωστικός ήχος και χρησιμοποιούνταν για να περιγράψει τον συνδυασμό των τυχαίων και ασυνάρτητων λέξεων κατά τη διάρκεια μαντικής τελετής. Ουσιαστικά ο «Κλήδονας» σχετίζεται με μια λαϊκή μαντική διαδικασία, η οποία λέγεται ότι αποκαλύπτει στις άγαμες κοπέλες την ταυτότητα του μελλοντικού τους συζύγου.

Σύμφωνα με το έθιμο, την παραμονή του Αϊ-Γιαννιού, οι ανύπαντρες κοπέλες μαζεύονται σε ένα από τα σπίτια του χωριού και μία από αυτές πηγαίνει στο πηγάδι να φέρει το «αμίλητο νερό» και στη διαδρομή μέχρι το σπίτι δεν πρέπει να μιλήσει σε κανέναν. Στο σπίτι το νερό μπαίνει σε πήλινο δοχείο, στο οποίο η κάθε κοπέλα ρίχνει ένα προσωπικό της αντικείμενο, τα λεγόμενα ριζικάρια και στη συνέχεια σκεπάζουν το δοχείο με κόκκινο ύφασμα και το δένουν ενώ παράλληλα προσεύχονται στον Αϊ Γιάννη και τοποθετούν το δοχείο σε ανοιχτό χώρο, όπου μένει όλη νύχτα. Την ίδια εκείνη νύχτα λέγεται ότι τα κορίτσια θα δουν στα όνειρά τους τον μελλοντικό τους σύζυγο.

Παράλληλα, την παραμονή της γιορτής του Αϊ Γιάννη, αναβιώνει και το γνωστό έθιμο με τις φωτιές. Στην πλατεία του χωριού στήνεται μια μεγάλη φωτιά πάνω από την οποία πηδάνε όλοι οι κάτοικοι του χωριού. Σύμφωνα με την παράδοση, η φωτιά, επιφέρει την κάθαρση και οι άνθρωποι απαλλάσσονται από το κακό.

Ο Αϊ-Γιάννης λέγεται και Ριζικάρης αφού η παράδοση λέει ότι φέρνει τύχη και γι' αυτό έπρεπε από την παραμονή οι κάτοικοι του χωριού να έχουν τακτοποιήσει όλες τις οικιακές δουλειές τους. Επίσης ο Αϊ Γιάννης αποκαλείται και Ριγανός, επειδή την ημέρα αυτή έβγαιναν και μάζευαν ριγανή, η οποία έπρεπε να συλλεχθεί πρωί πρωί, πριν από την ανατολή του ηλίου, αφού πίστευαν, ότι έτσι είχε μαγική δύναμη.

<http://www.iefimerida.gr/news/111891-oi-fwities-tou-ai-gianni-tou-klidona-to-dhmoφιλεστερο-ethimo-tou-kalokairiou#axzz4gOzDvsgq>

Από την αγκαλιά αυλή - Τ' Αϊ Γιαννιού του Κλήδονα

Πριν πολλά χρόνια, 24 Ιουνίου, γιορτή της γέννησης του Αγίου Ιωάννου.

Όλοι μας παρόντες στην αγκαλιά αυλή, γύρω από τη μεγάλη πήλινη κανάτα γεμάτη με αμίλητο νερό και τα ριζικάρια μας (μικρά προσωπικά μας αντικείμενα) σκεπασμένα με το κόκκινο μεταξωτό μαντήλι της κυρίας Αλέκας. Όλη μέρα ήταν σκεπασμένα γιατί δεν έπρεπε να τα δει ο ήλιος. Με τη δύναμή του θα μπορούσε να εξουδετερώσει τις μαγικές μαντικές ιδιότητες, που είχαν πάρει τη νύχτα, ξέσκεπα από το αστροφώτιστο σύμπαν.

Η κυρία Αλέκα, κατά κάποιο τρόπο, θα μας μούσσε στο έθιμο - παιχνίδι του Κλήδονα.

Ξεσέκασε την κανάτα, έδεσε το μαντήλι στον λαιμό της με την ουράνια φωνή της άρχισε να τραγουδά: «Ανοίγωμε τον Κλήδονα με τ' Αϊ Γιαννιού τη χάρη. Κι' όπου έχει καλό ριζικό, σήμερα θα το πάρει! Ελάτε στον Κλήδονα, καθίστε τριγύρω. Μιλάει να μη βγάλετε γιατί θα τους δείρω, εκείνος, που άτακτοι εδώ θα φανούν!!!».

Αμέσως κάποιος θα έλεγε μια ευχή ή ένα στιχάκι συνήθως αστείο περιεχομένου ή πειραχτικού ή παροιμία ή ερωτικό και τότε η κυρία Αλέκα θα φανέρωνε το ριζικάρι, που είχε πάρει από την κανάτα και το κρατούσε στην κλειστή της παλάμη. Γινόταν μεγάλο γλέντι, γιατί τις περισσότερες φορές έβγαιναν παράταιρα, αταίριαστα πράγματα και ήταν πολύ αστείο.

Ο Άγγελος είπε μια παροιμία: «Μην κοιτάς τα στραβιά μου τα πόδια, αλλά την ίσα μου την τύχη» κοιτάζοντας την Άννα, που του άρεσε, χωρίς όμως ανταπόκριση εκ μέρους της, για να της τονίσει τη σωματική της ατέλεια, που για να την κρύψει φορούσε πάντα πολύ μακριές φούστες. Ο Κλήδονας μόλις είχε κάνει την πρώτη του σκανταλιά, γιατί το ριζικάρι στην παλάμη της κυρίας Αλέκας ήταν τοτσιμπιδάκι της Άννας, η οποία πικράθηκε, αλλά κράτησε την ψυχραιμία της και είπε: «Πού ξέρετε, αυτό μπορεί να γίνει πραγματικότητα στη ζωή μου» και η ατμόσφαιρα γλύκανε.

Στη χούφτα της η κυρία Αλέκα είχε το δεύτερο ριζικάρι και ο ζωηρός Νέστωρας πήρε τον λόγο και είπε: «Όποιος έριξε τον βόλο, τρώει μια κλωτσιά στον κ...», έκοψε όμως τη λέξη γιατί τον κοίταξε αυστηρά η κυρία Αλέκα. Ανοίγοντας όμως τη χούφτα της έδειξε έναν βόλο, που ήταν ριζικάρι του ίδιου του Νέστωρα, ο οποίος εν αγνοία του είχε σαπίσει τον εαυτό του, προκαλώντας πολύ γέλιο. Πρώτος - πρώτος γελούσε ο ίδιος που ήταν και πλακατζής. Η Πελαγία είχε έρθει στον Κλήδονα με την κρυφή ελπίδα να μάθει αν ο Γιάννης ο ψάλτης ενδιαφερόταν γι'

αυτήν. Όταν πήρε σειρά είπε: «Αν αρνηθείς πώς μ' αγαπάς, θα πέσω να πεθάνω. Μ' ένα φιλί από σέβανε, αμέσως θε να γειάνω».

Το ριζικάρι ήταν ένα μικρό χαιμάλι του κυρ - Μέντιου, του γαίδαρου του κυρ - Σπύρου, που ήθελε να μάθει το ριζικό του ζώου του. Κρατούσαμε την κοιλιά μας από τα γέλια, καθώς φανταζόμασταν τον κυρ - Μέντιο να φιλάει την Πελαγία, η οποία είχε ξεκαρδίσει μαζί με όλους στα γέλια.

Αμέσως μετά ο Γιάννης είπε: «Εσένα μόνον αγαπώ, με όλη την ψυχρή μου. Πιστός θα μείνω αγάπη μου σε όλη τη ζωή μου». Το ριζικάρι που βγήκε ήταν ένα κουμπί του Λεωνίδα. Όλοι γελούσαμε, μα η Πελαγία είχε πάρει το μήνυμα, που ποθούσε η καρδιά της. Τώρα το ότι έτυχε να πει ο Γιάννης ερωτικό στιχάκι στον Λεωνίδα, ε, αυτά τα αταίριαστα είναι και τα ωραία του Κλήδονα.

Ο κυρ - Σπύρος ο μανάβης είπε έναν στίχο από ένα τραγούδι της εποχής, κοιτάζοντας με αγάπη τη γυναίκα του: «Θα σε πάρω να φύγουμε, σ' άλλη γη σ' άλλα μέρη, που κανέναν δεν ξέρουμε και κανείς δε μας ξέρει!».

Βγήκε το χτενάκι της μικρής Κατερίνας, που άλλο περίμενε να της πουν. Γύρισε και του είπε γελώντας: «Δεν έρχομαι, είσαι παντρεμένος και πολύ μεγάλος!».

Ο Χρήστος γλυκοκοιτάζοντας την παχουλή Αφροδίτη, τη χουχού της αγκαλιάς αυλής, που είχε τον νου της στον Νέστωρα είπε: «Σ' αγαπώ δε μ' αγαπάς, άει στο διάβολο να πας».

Το ριζικάρι που βγήκε από την κανάτα ήταν το ψαλιδάκι της κυρίας Αλέκας. Ο Χρήστος κοκκίνισε από τη ντροπή του και πολύ στενοχωρημένος είπε: «Κυρία Αλέκα ξέρετε πόσο σας αγαπώ, αλλά ο Κλήδονας παίζει παιχνίδια».

Η κυρία Αλέκα άδραξε την ευκαιρία να μας κάνει ένα μικρό μαθημάκι διακόπτοντας το δρώμενο του Κλήδονα. Έτσι είπε: «Ασφαλώς και ξέρω πως σε άλλο απευθυνόταν η βλαστήμια. Ας μας γίνει μάθημα από αυτό το έθιμο - παιχνίδι του Κλήδονα, γιατί στη ζωή, πολλές φορές άλλον στοχεύεις και άλλον πληγώνεις. Καλύτερα λοιπόν να βγαίνουν από την καρδιά και τα χείλη ωραίες κουβέντες, που ευχαριστούν όλους μας. Αυτό το έθιμο είναι ένα παιχνίδι, που σε καμιά περίπτωση δεν προφητεύει τα μελλούμενα. Στην αρχαιότητα βέβαια η λέξη κλήδων σήμαινε προφητικός ήχος, αλλά τα μελλούμενα μόνο ο Θεός τα ξέρει και αυτή είναι η ομορφιά της ζωής!».

Ήρθε η σειρά της κυρίας Αγγλαίας. Τι άλλο θα έλεγε παρά για το άρρωστο παιδί της. «Το παιδί μου ναν καλιά, κι ας φορήσουν χίλια

αριανά». Ο Κλήδονας ή η κυρία Αλέκα έκανε το θαύμα του και βγήκε το ριζικάρι του παιδιού της του Γιάννη, ένα κατσαβιδάκι.

Όλοι του ευχηθήκαμε περαστικά. Ο Γιάννης ήταν πολύ χαρούμενος, που σήμερα έπαιζε μαζί μας στον Κλήδονα. Μετά πήρε τον λόγο ο κυρ - Κωστής ο χασάπης: «Πεινώ, η ώρα είναι αργά, να 'χα μεζέ ξιδάτο, μαύρο ή κόκκινο κρασί και ψάρι μαρινάτο».

Στην παλάμη της κ. Αλέκας ήταν ένα μεταλλικό ψαράκι, καρφίσα της γυναίκας του, μόνον που δεν μπορούσε να το φάει.

Η κυρία Μαρία η γεροντοκόρη ναζιάρικα ζήτησε σειρά και είπε τον πόνο της στον Κλήδονα με ένα στιχάκι μάλλον αυτοσχέδιο: «Τ' αδέρφια μου δε φρόντισαν να μ' αποκαταστήσουν, γιατί όλοι τους την προίκα μου θέλαν να ροκανίσουν. Δε θα τους κάνω αυτή τη χάρη. Το γηροκομείο θα τα πάρει!».

Όλοι την αγαπούσαμε την καλή κυρία Μαρία και στενοχωρηθήκαμε για τον καημό της, όμως τη χειροκροτήσαμε για την απόφασή της.

Το ριζικάρι που βγήκε ήταν μια γαλάζια χάντρα της κατσικούλας, που η κ. Σοφία της έβαζε στο λαιμό, για να μην την πιάνει το μάτι.

Όταν πήρε σειρά ο Νικολάκης από την άλλη γειτονιά, επειδή μιλούσε με το κε, ακούστηκε ένας ψίθυρος: «Σιωπή - σιωπή, μιλάει ο κεκός». Η κυρία Αλέκα τους κοίταξε αυστηρά και αμέσως έγινε ησυχία. Ο Νικολάκης συμπαθούσε τη Σοφία με τα γαλάζια μάτια. Αυτή όμως είχε στο μυαλό της άλλον, δεν ήθελε έναν κεκέ!!!

Ο Νικολάκης είπε, γρήγορα για να νικήσει τον κεκεδισμό του: «Για τη δική σου απονία, πολλά φαρμάκια ήπια, μα τώρα πια τα ξέχασα για άλλης καρδιοχτύπια».

Το ριζικάρι αυτή τη φορά ήταν μια μεγάλη άσπρη χάντρα της Λιλής, που ετοιμαζόταν να παντρευτεί τον Γιάννη της.

Ο Στέλιος που αγαπούσε τη ντροπαλή Μηλίτσα είπε: «Μηλίτσα που 'σαι στον γκρεμό, τα μήλα φορτωμένη, τα μήλα σου λιμπίστηκα, μα τον γκρεμό φοβάμαι». Βγήκε όμως το ριζικάρι της ανδρογυναίικας της Μηλίας που αμέσως είπε σαν συνέχεια: «Αν τον φοβάσαι τον γκρεμό, έλα στο μονοπάτι, θα σε γεμίσει με γλυκά και μυρωδάτα μήλα! Έλα στο μονοπάτι, βάσανα που 'χει η αγάπη».

Τα κουστομπολιά λέγανε πως ο Μελέτης τα είχε χαλάσει με την αρχόντο - Φώτα και ξαναγύρισε στην παλιά του αγάπη την Αγγελική. Μόλις λοιπόν τους είδε να έρχονται, πήρε μόνη της σειρά, και είπε: «Καινούρια αγάπη και παλιά, με βάλανε στη μέση. Γυρίζω βλέπω

την παλιά, καινούρια δε μ' αρέσει».

Όλοι καταλάβαμε το υπονοούμενο, αλλά την Αγγελική δεν την ένοιωζε γιατί τον είχε ξανακερδίσει.

Αυτή τη φορά ριζικάρι ήταν το δαχτυλιδάκι της Σοφίας. Είχε πάνω μια γαλάζια πέτρα, στο ίδιο χρώμα με τα μάτια της.

Ο κυρ - Γιώργος, ο τσαγκάρης, ο αντιστασιακός πήρε σειρά και είπε με δυο στιχάκια τον καημό του: «Τ' αγγεία γίναν θυμιάτá, κι η κοτσλιά λιβάνι, των μασκαράδων τα παιδιά, γεννήκαν καπετάνιοι», εννοώντας την πολιτική κατάσταση και συνέχισε: «Στο μετερίζι τησ ανθρωπιάς και τησ τιμήσ το χρέος, εκεί θα στέκω όσο ζω κι ας είμαι ο τελευταίος!».

Ήταν καλός άνθρωπος, τίμιος και σεβαστικός. Πολλές φορές μας μπάλωνε τα παπούτσια μας χωρίς λεφτά, γιατί ήξερε πόσο δύσκολοι ήταν οι καιροί. Όλο τον χειροκροτήσαμε, είτε καταλαβαίναμε, είτε όχι, τι εννοούσαν τα στιχάκια του. Βγήκε το ριζικάρι του Περικλή, ένα άσπρο βότσαλο.

Η κυρία Ευθαλία, η γλωσσοκοπάνα. πήρε μόνη της σειρά. Κοίταξε λοζά την πεθερά της, που όλο κι ανακατευόταν στο σπιτικό της κάνοντάς της παρατηρήσεις γιατί τη θεωρούσε σπάταλη και είπε: «Από βροντή και αστραπή, από νερό και χιόνι κι από το χωριατόσογο, Θεός να σε γλιτώνει!». Το ριζικάρι ήταν ένα κουμπί της πεθεράς της, η οποία πήρε μόνη της σειρά και είπε με στόμφο, κοιτώντας τη νύφη της: «Μέτραγε τα έξοδά σου κατά το εισόδημά σου, κι έτσι ζεις ευτυχισμένος κι απ' τον κόσμο παινεμένος».

Η νύφη της είχε γίνει κατακόκκινη, αλλά δεν είπε λέξη. Αυτό το στιχάκι είχε σοφά λόγια και μηνύματα. Μιλούσε για οικονομικές αρχές, που καλά θα κάνουμε να εφαρμόζουμε πάντα, αντί να παρασυρόμαστε στην κατανάλωση και να ζούμε με δανεικά, που μας οδηγούν στον εξευτελισμό και την καταστροφή. Σωστό και πάντα επίκαιρο!

Η Μαρίκα ντροπαλά, ζήτησε σειρά. Περιμέναμε ότι θα πει κανέναν ψαλμό, αλλά είπε ένα πολύ διδακτικό στιχάκι: «Σα θέλεις να μην πικραθείς και ήσυχα να ζήσεις, από τη ρίζα το κακό πρέπει να πολεμήσεις».

Βγήκε το δικό της ριζικάρι, ένας μικρός σταυ-

ρός. Ο Κλήδοντας σ' αυτή την περίπτωση ήταν σοφός και δίκαιος. Όλο την χειροκροτήσαμε!

Η μικρή Κούλη, το Κουλέρι, όπως τη λέγαμε είπε: «Να 'μουν το Μάη γαίδαρος, τον Αύγουστο κριάρι, όλο το χρόνο κόκορας και γάτος το Γενάρη».

Ήταν το τελευταίο ριζικάρι, ένα κουδουνάκι του Θύμιου, του γάτου όπως τον λέγαμε, γιατί σκαρφάλωνε παντού. Ο Θύμιος αγρίεψε, αλλά τον πρόλαβε η κυρία Αλέκα λέγοντας του: «Αυτά έχει ο Κλήδοντας παιδί μου κι αφού συμμετέχεις πρέπει να δέχεσαι ότι σου τύχει».

Το Κουλέρι ήταν ξαδέφρη του και πότε - πότε την έδερνε πάνω στα παιχνίδια. Ίσως ήξερε ότι ήταν το δικό του το τελευταίο ριζικάρι και του την έφερε. Δε θα το μάθουμε. Ο Θύμιος θυμώσαν να μάθουν ποιος ήταν ο διάβολος που είχε στο παντελόνι του ο Θύμιος; Με λίγα λόγια, μύλος!

Η κυρία Αλέκα για να μας αποσπάσει την προσοχή πήρε από την κανάτα στις χούφτες της αμίλητο νερό και άρχισε να μας ραντίζει τρεις φορές για να μας εξαγνίσει, για το καλό! Ακούστηκαν ευχές από όλους, να είμαστε καλά και του χρόνου να ξαναγιορτάσουμε τον Κλήδονα...

Παρ' όλες τις διδαχές της κας. Αλέκας, τρεις μεγάλες κοπέλες πήγαν στο πηγάδι με έναν καθρέφτη και προσπαθούσαν να δουν στην ήρεμη επιφάνεια του νερού του αυτούς που ήθελαν να παντρευτούν. Ο Νικολάκης ο κεκές πήγε πίσω τους χωρίς να τον αντιληφθούν και όπως ήταν ψηλότερος απ' αυτές καθρεφτίστηκε το πρόσωπό του στο νερό. Τρελαμένες και οι τρεις φώναζαν «Οχι, όχι, όχι τον κεκέ».

Ο Νικολάκης σκασμένος στα γέλια τους είπε: «Χα -χα- χαζές που δεν - δεν - δεν έχετε μυαλό να σκεφθείτε, αλλά πιστεύετε ό,τι ακούτε. Τώρα κατά τα μυαλά σας πρέπει να με παντρευτείτε και οι τρεις σας! Κεκές - κεκές ο Νικολάκης, αλλά τους την έφερε πολύ έξυπνα.

Φανή Βαλαμόντε

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

● ΜΙΚΤΗ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
● ΜΙΚΤΗ ΔΙΚΑΣΤΩΝ & ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Την Κυριακή 9/4/17 στο Α΄ Δημοτικό Στάδιο Αργυρούπολης πραγματοποιήθηκε ο φιλικός αγώνας ποδοσφαιρικής ομάδας «Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ». Η εκδήλωση αυτή στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία, συγκεντρώνοντας χρήματα και 2 τόνους τρόφιμα (μακαρόνια, γάλατα, όσπρια, κορν φλέικς, δημητριακά, είδη πρώτης ανάγκης) για όλα τα παιδιά που τα χρειάζονται. Πολύς κόσμος παρακολούθησε το παιχνίδι αυτό, που για την ιστορία έληξε με 3-0 υπέρ της Μικτής Ποδοσφαιρικής Ομάδας των Νοσοκομείων Αττικής. Μετά το τέλος του αγώνα ακολούθησαν βραβεύσεις πολλών συντελεστών που βοήθησαν στην εκδήλωση αυτή. Ο αρχηγός της Μικτής Νοσοκομείων Πουρικής Σπύρος θέλει να ευχαριστήσει προσωπικά τους: κ. Κοσική Δημήτριο (αρχιδιαίτητής ΕΠΣΑ) για την αμέριστη βοήθειά του στο να πραγματοποιηθεί αυτός ο αγώνας, κ. Χριστόπουλο Παναγιώτη (ασφαλιστικός σύμβουλος NN) και τους συνεργάτες του, κ. Καρτζόγιαννη Βασίλειο (Κέντρο Ξένων Γλωσσών VSK), κ. Τσίρο Βασίλειο (πρόεδρος του Άρη Χολαργού), κ. Βουζαλή Φανή (δασκάλα του Δημοτικού Σχολείου Καισαριανής) και τους συνεργάτες της, κ. Στούρη Χριστίνα (γραμματέας Κυπαραολογικού Εργαστηρίου ΓΝΝΘΑ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ») και όλους τους εργαζομένους του Τμήματός της, κ. Γαλανοπούλου Χριστίνα (υπεύθυνη δημοσίων σχέσεων Δήμου Αμαρουσίου), τους διευθυντές του 3ου κ΄ 4ου Δημοτικού Σχολείου Νέου Ψυχικού κ. Σταυρόπουλου Κων/νο και κ. Μπενετάτου Γαλήνη, τις εταιρείες SkinCare Experts, ΟΑΚΑ Indoor Beach Volley, JPA Medical, Amanda, Mermitta, Τροφοεμπορική, ΚΙΜΒΟ, την ΚΕΔΕ, τον Εμπορικό Σύλλογο Αμαρουσίου, τον Ιατρικό Σύλλογο Αθηνών, την Ελληνική Πνευμονολογική Εταιρεία και πολλούς άλλους υποστηρικτές της εκδήλωσης που θέλουν να παραμείνουν ανώνυμοι. Βραβεύτηκαν στο τέλος της εκδήλωσης οι: κ. Βαρούχας Παναγιώτης (πρώην αρχιδιαίτητής Α΄ Εθνικής), κ. Κρητικός Βασίλειος και κ. Τογρίδης Λάμπρος (αντιδήμαρχοι Αργυρούπολης), Κοσική Δημήτριος (αρχιδιαίτητής ΕΠΣΑ) και ο κ. Πουρικής Σπύρος (αρχηγός Μικτής Νοσοκομείων Αττικής). Στο τέλος της εκδήλωσης ανανεώθηκε το ραντεβού για νέα παρόμοια εκδήλωση στο ίδιο γήπεδο του χρόνου.

Ο αρχηγός της Μικτής Νοσοκομείων Αττικής Σπύρος Πουρικής

Εκδρομή στο Μαρόκο

Μαρόκο – Έρημος Νότου & Κάσμιες
16-23 Σεπτεμβρίου 2017 (Διάρκεια: 8 ημέρες και 7 νύχτες)
Κόστος κατ' άτομο 1.035,00 € (670,00 κόστος + 365,00 φόροι)
σε δίκλινο ή τρίκλινο (Διαφορά μονοκλίνου: 230,00 €)

Για το **ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ** μπορείτε να ενημερωθείτε από το Τεύχος του Απριλίου ή από το site του Συλλόγου www.sylfilon.gr

Τρόπος Πληρωμής:

Τέλος Απριλίου: 300,00 ευρώ
Τέλος Μαΐου: 200,00 ευρώ
Τέλος Ιουνίου: 200,00 ευρώ
Τέλος Ιουλίου: 200,00 ευρώ
Τέλος Αυγούστου: 135,00 ευρώ

Για περισσότερες Πληροφορίες και Δηλώσεις Συμμετοχής:

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείων "Η Σωτηρία"

Τηλ.: 2107763638 (Δευτέρα και Πέμπτη 11:00 - 15:00) FAX: 2107707211

Απαραίτητο διαβατήριο νέου τύπου με τουλάχιστον 6μηνη ισχύ από την ημερομηνία αναχώρησης.

ΠΤΗΣΕΙΣ (με Alitalia)

16/09 05.55-07.00 Αθήνα - Ρώμη και 13.15-15.30 Ρώμη - Καζαμπλάνκα

23/09 16.20-20.25 Καζαμπλάνκα - Ρώμη και 21.50-00.45 Ρώμη - Αθήνα

ΤΡΑΠΕΖΑ Alpha Bank. Λογαριασμός Όψεως: 120-00-2320-002101

IBAN GR48 0140 1200 1200 0232 0002 101 - SWIFT BIC CRBAGRAA

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Δημοσιεύεται σε συνέχειες το βιβλίο του
Ιωάννου Θ. Νάκου

**ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΟΣ ΦΥΜΑΤΙΚΟΥ
Το βιβλίο
του Πόνου και του Έρωτα**

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΝΑΚΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΟΥ

Η ασθένεια, η οποία υποσκάπτει τα θεμέλια ενός κράτους και εξαποστέλλει καθ' έκαστον χρόνον χιλιάδας ψυχών εις τον άδην είναι η φυματίωσις.

Κρατικά οργανώσεις και ιδιωτικά τοιαύτα και Κυβερνήσεις και σταυροφόροι της ευγενούς ιδέας της καταπολεμήσεως της νόσου, πάντες εργάζονται, εναντίον της ανθρωποκτόνου αυτής ασθένειας.

Ιατρικοί σύλλογοι, ινστιτούτα, πανεπιστήμια, εξέχουσαι ιατρικά φυσιολογικά εργαζόμενοι ιδιαιτέρως με μέγιστον ενδιαφέρον δια να απαλλάξουν την ανθρωπότητα από τον τυφώνα αυτόν, ο όποιος λέγεται φυματίωσις (κοινώς φθίσι).

Εις μάτην όμως.

Από της αρχαιότητας εποχής, η φυματίωσις ήτο γνωστή. Αναφερομένη δε υπό του πατρός της Ιατρικής, του μεγάλου Ιπποκράτους, θεωρείτο ως νόσος προσβάλλουσα ωρισμένας οικογενείας, εις τους απογόνους των οποίων εξεδηλούτο.

Επεκράτει δηλαδή η θεωρία της κληρονομικότητας, συμφώνως τη οποία τα μέλη της οικογενείας εις την οποίαν είχαν εκδηλωθή η νόσος, η είχε επισημική θάνατος εκ της νόσου ταύτης, να διατελώσιν υπό διαρκή φόβον, αναπόφευκτου νοσήσεως ή θανάτου.

Συνεπεία της πεποιθήσεως περί κληρονομικότητας της νόσου, ουδέν μέτρον προφυλακτικών ελάμβανον οι τότε συνάνθρωποι μας, και ούτω η φυματίωσις ενεφύλευε διαρκώς εις τας οικογενείας των και εξηπλούτο και κατέστρεφε και εξηφάνιζε αυτάς.

Τοιαύται αντιλήψεις περί της φυματίωσεως επεκράτουσαν μέχρι του παρελθόντος αιώνα, ότε ήρχισε να υποστηρίζεται η γνώμη, ότι, η νόσος γεννάται δι' ενός μικροοργανισμού. Τέλος το έτος 1882 ο Κώχ ανεκάλυπεν το μικρόβιον της φυματίωσεως.

Η ανακάλυψις του μικροβίου της φυματίωσεως ωδήγησε δυστυχώς την επιστήμην εις μίαν σφαλεράν οδόν. Επήλθε η εσφαλμένη θεωρία ότι, πας άνθρωπος ερχόμενος εις επαφήν μετά του μικροβίου τούτου πρέπει να νοσήση. Και συνεπεία της δοξασίας ταύτης οι άνθρωποι διέκοπτον πάσαν σχέσιν, πάσαν επαφήν με την οικογένειαν εκείνην, της οποίας μέλος έπαθε φυματίωσιν. Και επήλθεν πανικός, πανικός αδικαιολόγητος, παρατηρούμενος ατυχώς και εις τους επιστήμονας. Και ελάμβανον μέτρα και η πολιτεία και η κοινωνία ουχί με την ψυχραιμον αντίληψιν των επιστημονικών αληθειών, αλλά ποδηγετούμενα υπό του πανικού, δηλαδή εκ του αισθήματος του φόβου.

Υπήρξεν επίσης κατά το εγγύς παρελθόν η αντίληψις ότι η φθίσις - ή το χτικιό, - ήτο πάθος αρχοντικό διότι κυρίως τότε, η ασθένεια αυτή παρέτρεπε συχνά εις τους αρχοντικούς οίκους. Ενώ τουναντίον σήμερα μαστίζει τας λαϊκάς τάξεις και είναι η νόσος της αμαθείας και της δυστυχίας.

Εκαλείτο δε πάθος αρχοντικών διότι, κατά την εποχήν της τουρκοκρατίας, της δουλείας, και κατά την ανεξαρτησίαν της Ελλάδος, οι άρχοντες ήσαν έξων υπό συνθήκας όλως ανθυγιεινάς.

Εκ του φόβου των Τούρκων, αν και αι κατοικίαι των αρχόντων ήσαν επί το πλείστον πύργου μεγάλοι και υψηλοί, αι θύραι και τα παράθυρα αυτών ήσαν μικρά και ερμητικώς κλειστά. Ο ήλιος και ο καθαρός αήρ, τα κυριώτερα απολυμαντικά μέσα δεν είχαν είσοδον εις τας οικίας αυτάς.

Εάν προσθέσωμεν δε εις τα ανωτέρω και τους παχείς τάπητας και τα βαρέα παραπετάσματα και τα λοιπά προφυλακτικά κατά του ψύχους μέσα, τα όποια τότε ήσαν πολύ εν χρήσει και τα όποια εκτός του γεγονότος ότι, συντελούν εις τον αποκλεισμόν του φωτός του ήλιου, ήσαν και πλήρη κοινοριού και συνεπώς μικροβίων, θα πεισθώμεν ότι δικαίως η φυματίωσις θεωρείται ως αρχοντικό πάθος, διότι όταν αυτή παρουσιάζετο εις εν μέλος μιας αρχοντικής οικογενείας μετεδίδετο ευκόλως και εις τα λοιπά μέλη και εξηφάνιζε, την οικογένειαν ταύτην, την «εξεκλήρωμε» κατά την χαρακτηριστικήν λαϊκήν εκφρασίαν.

Και ήδη γεννάται το ερώτημα: δυνάμεθα να αποφύγωμεν την μόλυνσιν και τίνι τρόπῳ;

Διά να καταστολή ο κίνδυνος της μόλυνσεως και να ελαττωθή συνεπώς η νοσηρότης και η θνησιμότης, υπό το θαυμάσιον ελληνικόν κλίμα, ας λάβη υπ' όμιν του κάθε έλληνα ανεξαρτήτως θέσεως, ανεξαρτήτως ηλικίας ότι πρέπει, οφείλει να συντρέξη την κρατικήν και την ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν εις τον αγώνα των προς εκλαίκευσιν της υγιεινής, της ατομικής και δημοσίας τοιαύτης. Το κλίμα της χώρας μας πολύ θα τον βοηθήσει εις τούτο.

Πάντες είμεθα αλληλέγγυοι εν τη κοινωνία και πάντες έχομεν υποχρέωσιν να συνεργασθώμεν με τον ιατρικόν κόσμον, με τας υγιεινομικάς αρχάς δια να επιτευχθή η ριζική βελτίωσις της υγείας του κράτους μας. Και πρώτος ό Τύπος.

Ο Τύπος είναι δια τον λαόν ο καλλίτερος προπαγανδιστικός τρόπος της εκλαϊκεύσεως τής υγιεινής.

Εις τον Τύπον γενικώς αναπόκειται να δώση εις τον Έλληνα να κατανόηση ότι σκοπός της ζωής είναι: πρώτον η διατήρησις της υγείας του ατόμου και είτα έρχεται η εργασία και ο πλούτες.

Συνεπώς παν άτομον έχει καθήκον, ανεξαρτήτως της μορφώσεως αυτού, να γνωρίζη τί είναι υγεία, και τον τρόπον δια του οποίου θα διατηρήση αυτήν. Από την ιατρικήν δεν πρέπει να αναμείνωμεν τα πάντα. Δεν πρέπει ποσώς να εφησυχάζωμεν με την ψήφισιν των υγιεινομικών νομοσχεδίων και με τας διατάξεις των αρμοδίων αρχών και την μέριμναν και το ενδιαφέρον της Κυβερνήσεως. Διότι ως η Κυβέρνησις και ημείς συνυπερχομεν εύθυνας έναντι της ανθυγιεινής καταστάσεως της χώρας ημών.

Ιωάννης Θ. Νάκου

(συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος)

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ ΡΟΥΧΑ

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΡΟΥΧΑ

Κάνοντας εκκαθάριση στις ντουλάπες σας, μπορείτε να μας φέρετε όσα καλοκαιρινά ρούχα δεν θα χρησιμοποιήσετε φέτος. Σας παρακαλούμε τα ρούχα να είναι σε καλή κατάσταση, καθαρά και σιδερωμένα. Θα προσπαθήσουμε να τα διαθέσουμε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Τηλ. Υπευθύνων Τράπεζας ρουχισμού:

Κώστας Βιταλάκης τηλ. 6977202398
και Σοφία Βιταλάκη τηλ. 6973538028

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

**Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"**

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Ωνάκος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ.2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@sylfilon.gr

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Ιωάννη Δώδο και ΤΙΜΑ Κοινωφελές Ίδρυμα.

Λογαριασμός τραπεζής για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμα"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά

για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με

λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

**Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του
Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην
Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και
αναρτάται στο site του Συλλόγου μας
www.sylfilon.gr**

Έπι κοινωνία έν τύπῳ

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Αθηνά Δούσου, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Κωστόπουλος Γεώργιος, Σελλάσιας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Κυριακή Δημητρουλάκη, Βασίλης Καλαφάτης, Κατσιμήτρον Μπέση, Αθηνά Πέση και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Εκδρομή στην Αγία Θεοδώρα στην Βάσκα

Το άνετο πούλμαν με τα μεγάλα πανοραμικά παράθυρα έτρεχε αθόρυβα στην Ολυμπία Οδό. Από το κάθισμά μου, η θέα που προσέφερε το παρμπρίζ, διεισδύει στην ψυχή μου. Πινακίδες μετρούσαν τα χιλιόμετρα προς διαφόρους προορισμούς. Ένας μόνο μου έκοβε την ανάσα, με συγκινούσε «ΚΑΛΑΜΑΤΑ». Η Γενέτειρά μου. Στο τέλος αυτής της οδού απλωνόταν η παραλία όπου έπαιζα παιδί. Με πλημμύρισαν οι αναμνήσεις. Φύγαμε απ' αυτήν την πόλη για μια μακρινή παγωμένη χώρα, όπου έμαθα μια άλλη γλώσσα, ξένη, αλλά που με προίκισε με γνώσεις άπειρες και μου άνοιξε άλλους πολιτισμούς, ας είναι, έχω δυο πατρίδες...

Η ομάδα του Συλλόγου, μαζί με την οποία ταξιδεύαμε, ζεστή και φιλική, με έκανε να νοιώθω την συντροφικότητα γύρω μου, αλλά ο νους πλανιόταν στα παιδικά μου χρόνια. Ένωσά μου τις παρουσία δίπλα μου. Ο αγαπητός φίλος κ. Πέτρος Γαρζώνης η αναμνηστικός:

- Δυο λόγια για την εκδρομή;

- Ναι, του απάντησα, βγαίνοντας από το όνειρο, σε ακούω.

- Όχι, μου απάντησε "Να γράψεις δυο λόγια για την σημαντική μας εκδρομή μας".

- "Ευχαρίστως" του αποκρίθηκα.

Το βλέμμα μου απλώθηκε στη φύση που μας περιέβαλε. Ναι να γράψω αλλά... ίσως τα συναισθήματα θα ξεπηδούν μέσα από τις περιγραφές πολύ έντονα, ίσως... θα πρέπει να τα ελέγξω. Νοερά ζωγράφισα τα σπάρτα που απλωνόντουσαν στις δυο πλευρές του δρόμου. Σκληρά σκουροπράσινα στοργυλά κλωνάρια, έγεραν τα χρυσά σαν ήλιος ανθισμένα κεφαλάκια τους που λαμπύριζαν στην βροχή που μας συνόδευε από το πρωί, ολοστρόγγυλοι λόφοι με βελούδινη βλάστηση διαδεχόντουσαν ο ένας τον άλλον και σχημάτιζαν κύματα ανάμεσα σε βουνά, πλατάνια, καρυδιές, καστανιές, ζωντανούς φράχτες από κέδρους, χωράφια σπαρμένα με σανό, εκτάσεις ήδη θερισμένες. Ορεινή περιοχή που δεν έπνιγαν τον οδοιπόρο, αλλά του άνοιγαν δρόμους περισυλλογής και γαλήνης.

Ο προορισμός μας "Αγία Θεοδώρα" στη Βάσκα. Έβρεχε αλλά οι ήλιοι των σπάρτων φώτιζαν την ημέρα μας. Φθάσαμε στο δρόμο της Μεγαλούπολης και κατευθυνθήκαμε προς το χωριό Ίσαρη. Πέτρινα σπία, τοποθετημένα πανοραμικά, φρεσκοπλυμένα από την βροχή. Ανεβήκαμε σε υψόμετρο 800 μέτρων περνώντας από τα χωριά Χωρέμης, Απιδίτσα. Φθάσαμε στο χωριό Βάσκα, 860μ υψόμετρο στις νότιες πλαγιές του Λύκαιου όρους. Πλατάνια, κέδροι, αγριοτριανταφυλλιάς. Διανύσαμε 6 χιλιόμετρα ακολουθώντας ένα βιδωτό δρόμο με πολλές κλειστές στροφές. Απόλυτη σιωπή και η φύση γύρω μας ατελείωτοι πίνακες ζωγραφικής. Με τα πόδια, ανά χαρούμενες ομάδες, κατεβήκαμε ένα δρομάκι με έρπουσες ανθισμένες περισκοκλάδες. Στην αυλή αριστερά, ανάψαμε τα κεριά μας και τα βυθίζαμε στις γούρνες με νερό. Κάναμε ευλαβικά το σταυρό μας.

Δέος μπροστά σ' αυτό το μικρό βυζαντινό ναό, μόλις 3Χ5 μ. Τοίχοι πάχους 50 εκατοστών, από σκληρές πέτρες που θα μαλάκωναν για να αφήσουν τις ρίζες των 17 βελανιδιών που έχουν φυτρώσει στη δίριχτη στέγη και φθάνουν τα 20 μέτρα ύψος. Ρίζες που κυλούν ανάμεσα στους αρμούς, σαν φλέβες ενός ανθρώπινου σώματος και κατέληγαν στο υπόγειο ποτάμι, τον Πάμησο, που ρέει κάτω από το ναό και αντλούν ζωή.

Μπήκαμε, ένας - ένας αθόρυβα, να προσκυνήσουμε την εικόνα της Αγίας Θεοδώρας.

Ψιθυρίζουμε μεταξύ μας τον μύθο ή το βίο της νεαρής κοπέλας, της Θεοδώρας, πρωτοκόρη ανάμεσα σε μια μεγάλη πολύ φτωχή οικογένεια κορπισιών. Ένα παλικάρι από κάθε οικογένεια έπρεπε να πάει στον πόλεμο ή να πληρώσει το αντίτιμο. Η Θεοδώρα ντύθηκε άντρας και πήρε τη θέση του γέρου πατέρα της. Μια γυναίκα την ερωτεύτηκε κι επειδή η Θεοδώρα δεν ανταποκρίθηκε στον έρωτά της, την κατηγορήσε ότι την είχε καταστήσει έγκυο. Η Θεοδώρα καταδικάστηκε σε θάνατο. Μετά την εκτέλεσή της κατάλαβαν οι στρατιώτες ότι ήταν γυναίκα. Πριν αφήσει το πνεύμα της η Θεοδώρα παρακάλεσε το Θεό, το σώμα της να γίνει εκκλησία, τα μαλλιά της δέντρα και το αίμα της νερό. Ζει, μέχρι σήμερα η Θεοδώρα στην μορφή αυτού του μικρού ναού.

Συγκινημένοι από το μύθο, πήραμε το μονοπάτι κατά μήκος του ποταμιού για να πάμε στην ταβέρνα "Ο Νερόμυλος του Νικόλα". Δένδρο με παράξενα αχλάδια ντυμένα με καταπράσινα φωσφορούχα βρύα αγριολούλουδα, γάργαρο νερό λείαινε τις πέτρες στο άγγιγμα του. Τραπέζια στρωμένα με γαργαλιστικές μυρωδιές. Καθίσαμε απολαύσαμε αρνάκι, κοντοσούβλι, κοκορέτσι, σαλάτες, κρασί, υπέροχο ψωμί. Κουβεντούλα φιλική και μια μεγάλη απορία "πως μπλέκονται οι ρίζες μέσα στους αρμούς των πετρών χωρίς να προκαλέσουν ρωγμές;"

Γυρίζοντας για το πούλμαν, θαυμάσαμε ένα νερόμυλο, πλούσια βλάστηση, αγριοτριανταφυλλιάς και κάποιες τολμηρές κυρίες ξερίζωσαν από την άκρη του δρόμου μερικές ρίζες μιας καφεσκουριασμένης πλατύφυλλης κάλλας!

Κατευθυνθήκαμε στο Λεοντάρι ένα ωραίο χωριουδάκι με καλοσυντηρημένα όμορφα πέτρινα σπίτια. Άδεια η πλατεία. Έβρεχε. Ο ένας καφενές υπολειτούργουσε και ο άλλος - περίφημος όπως μας είπαν - κλειστός λόγω γάμου. «Να ζήσει το ζευγάρι»!

Κι έτσι περπατήσαμε κάτω από μια σιγανή βροχούλα για να εξερευνησουμε το χωριό.

Στην πλατεία δέσποζε ένα σημαντικό μνημείο παλιός βυζαντινός ναός του 14ο αιώνα, Αγίου Αποστόλων - Πέτρου και Παύλου χτισμένο πάνω σε ένα αρχαίο ναό. Μιμείται τον ρυθμό της οδηγήτριας του Μυστρά. Κατόπι μετατράπηκε σε τζαμί. Περιέχει σπάνιες παλαιές τοιχογραφίες. Έχουν πραγματοποιηθεί εργασίες το 2008, αλλά ήταν κλειστό.

Μια μικρή βολτούλα στο χωριό με τα όμορφα πέτρινα σπίτια. Αναπαλαιωμένα με αρμονικά χρώματα. Ανθισμένοι κήποι τριανταφυλλιάς, οριανσιές, καρποφόρα δέντρα. Και σε μια στροφή, μια φουντωτή κερασιά φορτωμένη με κατακόκκινους καρπούς έγερνε κάποια κλαδιά έξω από τον φράχτη "Πάρτε μας έλεγε! Κοπάξτε πόσα έχω" Απλώσαμε τα χέρια μας και κόψαμε μερικά. Τα μοιραστήκαμε. Τι νόστιμα! Ορίστε το γλυκό μας!

Επιστροφή. Σιγανή βροχούλα και απαλή μουσική τόσο φροντισμένη από την ξεναγό μας την κα Άννα.

Μπαίνοντας στην πόλη, πολλοί θα σκεπτόντουσαν την θυσία της Θεοδώρας, της νεαρής κοπέλας, της γυναίκας, γεννημένη μάνα, της αυθεντικής γενναιοδωρης ψυχής. Η πράξη της μετατράπηκε σε εκκλησάκι υπόδειγμα. Παράδειγμα όπου προσκυνάνε κάθε 11 Σεπτεμβρίου, ημέρα που γιορτάζει.

Μαρία Χανιωτάκου

TIMA
CHARITABLE FOUNDATION ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα το TIMA Κοινωνικό Ίδρυμα που υποστηρίζει ελληνικούς μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς που συμβάλουν στην κοινωνική βελτίωση δίνοντας έμφαση στην τρίτη ηλικία, για τη γενναιοδωρη επιχορήγησή του προς τον Σύλλογό μας.

Ανακυκλώνουμε Πλαστικά Καπάκια Συσκευασιών

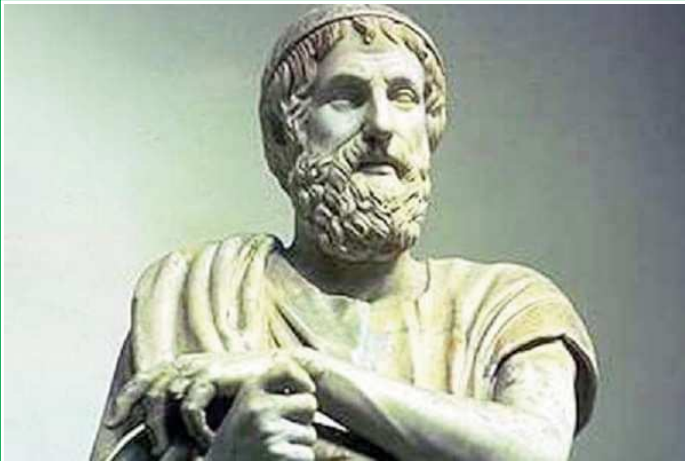
Η ιδέα της ανακύκλωσης ξεκίνησε δραστήρια και πρωτοπόρα στο Νοσοκομείο μας. Μέχρι στιγμής πολλές εκατοντάδες τόνοι χαρτιού, πλαστικού και αλουμινίου, που θα ρύπαιναν το περιβάλλον μας, αξιοποιούνται προς όφελος των σκοπών του Συλλόγου μας.

Επεκτείνουμε την ιδέα της ανακύκλωσης και στα πλαστικά καπάκια συσκευασιών (μπουκάλια, τετραπάκ, δοχεία κλπ).

Παρακαλούμε προσκομίστε στον Σύλλογό μας όσα περισσότερα καπάκια μπορείτε. Με αυτό τον απλό τρόπο βοηθάτε ασθενείς και ανήμπορους συμπολίτες μας.

Η Ομηρική (Ελληνική) Γλώσσα

Ακόμα κι αν δεν υπήρχε καμία άλλη αναφορά ακόμα κι αν δεν είχε διασωθεί κανένα προκατακλυσμιαίο μνημείο, θα αρκούσε η Ελληνική Γλώσσα ως απόδειξη της ύπαρξης στο παρελθόν, μίας εποχής μεγάλου πολιτισμού...

Στη γλώσσα μας είναι εμφυτευμένη όλη η γνώση που κατέκτησε ο άνθρωπος, έως την παρούσα στιγμή. Κάθε ελληνική λέξη-όρος φέρει ένα βαρύ φορτίο νόησης, φορτίο που οι προγενέστεροι 'εξόδευσαν', για να κατακτήσουν γνωστικά τη συγκεκριμένη έννοια και να την 'βαπτίσουν' με το συγκεκριμένο όνομα-λέξη».

Παραδείγματα:

AFTER = Από το ομηρικό αυτάρ= μετά. Ο Όμηρος λέει: "θα σας διηγηθώ τι έγινε αυτάρ".

AMEN = λατινικά: amen. Το γνωστό αμήν προέρχεται από το αρχαίο-δάτο ή μήν = αληθώς, (Ιλιάδα Ομήρου β291-301), ημέν. Η εξέλιξη του ημέν είναι το σημερινό αμέ!

BANK = λατινικά rango από το παγιώ, πήγνυμι. Οι τράπεζες πήραν την ονομασία τους από τα πρώτα 'τραπέζια' (πάγκους) της αγοράς.

BAR = λατινικά: barra από το μάρα = εργαλείο σιδηρουργού.

BOSS = από το πόσις = ο αφέντης του σπιτιού.

BRAVO = λατινικό, από το βραβείο.

BROTHER = λατινικά frater από το φράτωρ.

CARE = από το καρέζω.

COLONIE από το κολώνεια = αποικιακή πόλη.

DAY = Οι Κρητικοί έλεγαν την ημέρα 'δία'. Και: ευδιάθετος = είναι σε καλή μέρα.

DISASTER = από το δυσοίωνος + αστήρ

DOLLAR = από το τάλλαρν = καλάθι που χρησίμευε ως μονάδα μέτρησης στις ανταλλαγές. π.χ. «δώσε μου 5 τάλλαρα σιτάρι». Παράγωγο είναι το τάλληρο, αλλά και το τελλάρο!

DOUBLE = από το διπλούς – διπλός.

EXIST = λατινικά ex+sisto από το εξ+ίστημι= εξέχω, προέχω.

EXIT = από το έξιτε = εξέλθετε

EYES = από το φάεα = μάτια.

FATHER = από το πάτερ (πατήρ).

FLOWER = λατινικά flos από το φλόος.

FRAPPER = από το φραγκικό harrap που προέρχεται από το (F)ραπίζω = κτυπώ (F= δίγαμμα).

GLAMOUR = λατινικό gramo ur από το γραμμάριο. Οι μάγοι παρασκεύαζαν τις συνταγές τους με συστατικά μετρημένα σε γραμμάρια και επειδή η όλη διαδικασία ήταν γοητευτική και με κύρος, το gramo ur -glamou r , πήρε την σημερινή έννοια.

HEART, CORE = από το κέαρ = καρδιά.

HUMOR = από το χυμόρ = χυμός (Στην ευβοϊκή διάλεκτο, όπως αναφέρεται και στον Κρατύλο του Πλάτωνος, το τελικό 'ς' προφέρεται ως 'ρ'. Π.χ. σκληρότηρ αντί σκληρότης).

I = από το εγώ ή ίω, όπως είναι στην βοιωτική διάλεκτο.

ILLUSION = από το λίζει = παίζει.

IS = από το είς.

KARAT = εκ του κεράτιον, (μικρό κέρας για τη στάθμιση βάρους).

KISS ME = εκ του κύσον με = φίλησέ με (...είπε ο Οδυσσεάς στην Πηνελόπη).

LORD = εκ του λάρς. Οι Πελασγικές Ακροπόλεις ονομάζονταν Λάρισσες και ο διοικητής τους λάρς ή λαέρτης. Όπως: Λαέρτης – πατέρας του Οδυσσεά).

LOVE = λατινικό: love από το 'λάφω'. Το δίγαμμα (F) γίνεται 'αυ' και 'λάφ ω ' σημαίνει "θέλω πολύ".

MARMELADE = λατινικά melimelum από το μελίμηλον = κυδώνι.

MATRIX = από το μήτρα.

MATURITY = λατινικά: maturus από το μαδαρός= υγρός.

MAXIMUM = λατινικά: maximum από το μέγιστος.

MAYONNAISE = από την πόλη Mayon, που πήρε το όνομά της από το Μάχων = ελληνικό όνομα και αδελφός του Αννίβα.

ME = από το με.

MEDICINE = λατινικά :medeor από το μέδομαι, μήδομαι = σκέπτομαι, πράττω επιδέξια. Και μέδω = φροντίζω, μεδέων = προστάτης.

MENACE = από το μήνις.

MENTOR = από το μέντωρ.

MINE = από το Μίνωαι (= λιμάνια του Μίνωα, όπου γίνονταν εμπόριο μεταλλευμάτων. «Κρητών λιμένες, Μίνωαι καλούμεναι». (Διοδ.Σικελ.Ε'84,2).

MINOR = λατινικά: minor από το μινύς = μικρός. Στα επίσημα γεύματα είχαν το μινύθες γραμμάτιον, ένα μικρό κείμενο στο οποίο αναγραφόταν τι περιελάμβανε το γεύμα. Παράγωγο το... menu!

MODEL = από το μήδος= σχέδιο (η ίδια ρίζα με τη μόδα (= moda).

MOKE = από το μώκος = αυτός που χλευάζει.

MONEY = λατινικό: moneta από το μονία = μόνη επωνυμία της Θεάς Ήρας: Ηραμονία. Στο προαύλιο του ναού της Θεάς στη Ρώμη ήταν το νομισματοκοπείο και τα νομίσματα έφεραν την παράστασή της, (monetae).

MOTHER = από το μάτηρ, μήτηρ.

MOVE = από το ομηρικό αμείβω = κουνήσου!

MOW = από το αμάω = θερίζω.

NIGHT = από το νύχτα.

NO = λατινικό: non, ne εκ του εκ του νη: αρνητικό μόριο ("νέ τρώει, νέ πίνει"), ή (νηπενθής = απενθής, νηνεμία = έλλειψη ανέμου.

PAUSE = από το παύση.

RESISTANCE = από το ρά + ίστημι.

RESTAURANT = από το ρά + ίσταμαι = έφαγα και στηλώθηκα.

RESTORATION = λατινικά restauro από το ρά+ίστημι, όπου το ρά δείχνει συνάρτηση, ακολουθία, π.χ. ρά-θυμος, και ίστημι = στήνομαι.

SERPENT = λατινικά serpo από το έρπω (ερπετό). Η δασεία (') προφέρεται ως σ = σερπετό.

SEX = από το έξις. Η λέξη δασύνεται και η δασεία μετατρέπεται σε σίγμα και = s + έξις.

SIMPLE = από το απλούς (η λέξη δασύνεται).

SPACE = από το σπίζω = εκτείνω διαρκώς.

SPONSOR από το σπένδω = προσφέρω (σπονδή).

TRANSFER από το τρύω (διαπερνώ) + φέρω. Transatlantic = διαπερνώ τον Ατλαντικό.

TURBO = από το τύρβη = κυκλική παραχώδης κίνηση.

YES = από το γέ = βεβαίως.

WATER = από το Ύδωρ (νερό), με το δ να μετατρέπεται σε τ. Εργασία βασισμένη σε Μελέτη της ομογενούς καθηγήτριας Αναστασίας Γονέου, Με τίτλο «Ελληνική Γλώσσα – τροφός όλων των γλωσσών», η Αναστασία

Σπύρος Μακρής

https://www.diadrastika.com/2012/10/blog-post_1565-3.html

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΣΕ ΣΩΜΑ ΓΙΑ Δ.Σ. ΚΑΙ Ε.Ε. ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΡΟΣΟΠΗΓΗΤΩΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Α) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΓΚΕΝΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Γεωργίου (90)

Α' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΣ ΠΕΤΡΟΣ του Γεωργίου (73)

Β' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΣ ΠΕΤΡΟΣ του Ηλία (55)

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΑΥΓΟΥΣΤΑΚΗ-ΚΥΡΙΑΖΑΚΟΥ ΕΛΕΝΗ του Κυριάκου (65)

ΑΝΑΠΛ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΚΟΥΚΟΥΖΗ ΚΩΝ/ΝΑ του Γεωργίου (44)

ΤΑΜΙΑΣ: ΓΚΕΝΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του Δημητρίου (72)

ΑΝΑΠΛ. ΤΑΜΙΑΣ: ΚΕΦΑΛΑΚΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ του Ηλία (29)

ΥΠΕΥΘ. ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ: ΠΑΠΠΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Ιωάννη (29)

ΕΦΟΡΟΣ: ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ του Δημητρίου (26)

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ του Δ.Σ.:

ΠΑΠΑΔΟΘΩΜΑΚΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ του Αντωνίου (23)

ΛΕΒΕΤΖΩΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του Σπυριδωνα (18)

ΣΑΜΠΑΤΑΚΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του Κυριάκου (13)

Β) ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ-ΕΥΓΕΝΙΑ (ΒΑΝΙΑ) του Γεωργίου -Πρόεδρος Ε.Ε (83)

ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ ΜΑΡΙΑ του Νικολάου -Μέλος Ε.Ε (65)

ΓΚΕΝΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του Δημητρίου -Μέλος Ε.Ε (57)

Δέκα συμμαθητές από το Γυμνάσιο ξαναβρέθηκαν μετά από 30 χρόνια

Δέκα συμμαθητές από το Γυμνάσιο ξαναβρέθηκαν μετά από 30 χρόνια και άρχισαν να κάνουν καθημερινή παρέα. Με διαφορετική οικονομική κατάσταση ο καθένας τους, αποφάσισαν να βρίσκονται στο καφενείο/ουζερί «Το Τηνιακό» όπου έπιναν τις μπυρίτσες τους και έκαναν καθημερινό λογαριασμό 100€.

Οι 10 φίλοι συμφώνησαν επίσης να πληρώνουν τον λογαριασμό με βάση την οικονομική κατάσταση του καθενός, γεγονός που όλοι θεώρησαν δίκαιο. Έτσι πλήρωναν τον λογαριασμό ως κάτωθι (όπως περίπου πληρώνουμε τους φόρους μας):

Όνομα	Πληρώνει	Εργασία	Εισόδημα
1	Αρτέμιος	ταμείο ανεργίας	5.000€
2	Βασίλειος	ταμείο ανεργίας	5.000€
3	Γεώργιος	ταμείο ανεργίας	5.000€
4	Δημήτριος	ταμείο ανεργίας	5.000€
5	Ευστάθιος	Part time ταμίας	10.000€
6	Ζαφείρης	2€ Τεχνικός Η/Υ	15.000€
7	Ηρόδοτος	8€ Δημόσιος υπάλληλος	25.000€
8	Θεοφάνης	12€ Δικηγόρος	40.000€
9	Ιγνάτιος	22€ Γιατρός	70.000€
10	Κωνσταντίνος	55€ Επιχειρηματίας	200.000€
ΣΥΝΟΛΟ		100€	

Οι φίλοι μας, πλήρως ικανοποιημένοι με τη συμφωνία, βρίσκονταν καθημερινά για τις μπυρίτσες τους. Ο καφετζής, ο Δήμος, που απέκτησε ξαφνικά 10 νέους πελάτες, σαν επιχειρηματικό μυαλό που ήταν, και για να μην τους χάσει από πελάτες, τους λέει ένα Σαββατόβραδο: «Επειδή είσατε οι καλύτεροι πελάτες μου, θα σας κάνω έκπτωση 20€ στον λογαριασμό σας! Έτσι από εδώ και στο εξής θα μου δίνετε 80€ για τις μπύρες σας αντί για 100€!».

Ξαφνικά οι 10 φίλοι μας απέκτησαν ένα πρόβλημα να λύσουν: τι ποσό θα πλήρωνε τώρα ο καθένας τους εάν συνέχιζαν να πληρώνουν τον λογαριασμό όπως πληρώνουμε τους φόρους μας; Πώς θα μοίραζαν τη μείωση των 20€ μεταξύ των;

Ο Αρτέμιος (1ος) είπε στους υπόλοιπους ότι λογικό θα ήταν οι τέσσερις πιο φτωχοί να συνεχίσουν να μην πληρώνουν τίποτα, και οι υπόλοιποι έξι να μοιραστούν την έκπτωση ισόποσα μεταξύ των. Δηλαδή ο καθένας από τους έξι να πληρώνει 3,33€ λιγότερα. Εάν γινόταν αυτό, ο Ευστάθιος (5ος), και ο Ζαφείρης (6ος), πίνοντας δωρεάν μπύρες, θα κέρδιζαν και χρήματα καθημερινά! Αυτή η ιδέα απορρίφθηκε πάραυτα από τους υπόλοιπους!

Έτσι οι δέκα (10) φίλοι μας ζήτησαν τη βοήθεια του Δήμου του καφετζή που τους πρότεινε την παρακάτω λύση:

Όνομα	Πληρώνει	Πληρώνει	Διαφορά	% μείωσης
1	Αρτέμιος			
2	Βασίλειος			
3	Γεώργιος			
4	Δημήτριος			
5	Ευστάθιος	1€	1€	100%
6	Ζαφείρης	2€	1€	50%
7	Ηρόδοτος	8€	5€	38%
8	Θεοφάνης	12€	8€	33%
9	Ιγνάτιος	22€	18€	18%
10	Κωνσταντίνος	55€	48€	13%
ΣΥΝΟΛΟ		100€	80€	

Και οι 10 φίλοι μας είχαν κάθε λόγο να είναι ευχαριστημένοι. Οι 4 πιο φτωχοί εξακολουθούν να πίνουν τις μπυρίτσες τους δωρεάν. Ο 5ος της παρέας (Ευστάθιος) δεν πληρώνει πλέον τίποτα. Οι 5 που θα συνεχίζουν να πληρώνουν τον λογαριασμό, τώρα πληρώνουν λιγότερα.

Όμως, όταν βρέθηκαν έξω από το καφενείο, άρχισαν να συγκρίνουν πόσο λιγότερο πλήρωνε ο καθένας και έτσι άρχισαν οι γκρίνιες...

«Εγώ κέρδισα μόνο 1€ από την έκπτωση» είπε ο Ευστάθιος (5ος). «Αλλά ο Κωνσταντίνος κέρδισε 7€!»

«Σωστά» είπε ο Ζαφείρης (6ος). «Και εγώ κέρδισα 1€ αλλά είναι αδικία που ο Κωνσταντίνος κέρδισε 700% περισσότερα!»

«Αυτό είναι αλήθεια» είπε ο Ηρόδοτος (7ος). «Εγώ κέρδισα 3€ και αυτός 7€. Οι πιο πλούσιοι κερδίζουν τα πιο πολλά!» (Σ.Σ.: ΑΘΑΝΑΤΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, ΑΜΕΣΩΣ ΤΟ ΕΝΤΟΠΙΣΕΣ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ)

Ταυτόχρονα σχεδόν οι 4 πρώτοι (Αρτέμιος, Βασίλειος, Γεώργιος και Δημήτριος) ούρλιαζαν: «ΜΙΣΟ ΛΕΠΤΟ. ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΚΕΡΔΙΣΑΜΕ ΑΠΟ-ΛΥΤΩΣ ΤΙΠΟΤΕ. Το σύστημα εκμεταλλεύεται μονίμως τους φτωχούς!»

Οι εννιά φίλοι, όλοι δυσαρεστημένοι με τον Κωνσταντίνο που κέρδιζε τα πιο πολλά, τον περικύκλωσαν έξω από το καφενείο, τον έκαναν τουλούμι στο ξύλο και τον άφησαν αναίσθητο στο πεζοδρόμιο της Λεωφ. Αλεξάνδρας...

Την επόμενη μέρα, την Κυριακή, όπως ήταν αναμενόμενο, ο δαρμένος της παρέας, ο Κωνσταντίνος, δεν εμφανίστηκε στο καφενείο. Οι υπόλοιποι εννιά έπιναν χαρούμενοι τις μπυρίτσες τους έχοντας ταυτόχρονα βγάλει και το άχτι τους με τον Κωνσταντίνο!

Η χαρά όμως τους κόπηκε απότομα όταν ήλθε η ώρα του λογαριασμού! Τότε ανακάλυψαν ότι τα χρήματα που είχαν όλοι μαζί πάνω τους ήταν μόλις 32€... Ούτε τον μισό λογαριασμό δεν μπορούσαν να πληρώσουν γιατί τους έλειπαν τα 48€ του Κωνσταντίνου...

Ο καφετζής αγανακτισμένος γιατί έχασε τα λεφτά του, τους έκοψε την έκπτωση.

Οι φίλοι δεν ξαναβρέθηκαν γιατί οι 4 πρώτοι δεν είχαν λεφτά για μπυρίτσες και ο τελευταίος που έβαζε και τα περισσότερα δεν του άρεσε και πολύ το γεγονός ότι οι άλλοι έπιναν με τα λεφτά του και τον έδεραν κιόλας.

Λοιπόν, φίλοι, συνεργάτες, συγγενείς, συνάδελφοι, εργαζόμενοι, άνεργοι, συμφοιτητές και δημοσιογράφοι: Έτσι ακριβώς δουλεύει και το σύστημα πληρωμής των φόρων.

Οι πιο πλούσιοι πληρώνουν τα πιο πολλά. Όταν όμως γίνεται μείωση φόρων, αυτοί που πλήρωναν τους υψηλότερους φόρους κερδίζουν τα πιο πολλά από τη μείωση!

Εάν τους φορολογείς περισσότερο από τους άλλους και τους επιτίθεσαι επειδή έχουν την ευχέρεια που εσύ εκμεταλλεύεσαι, μπορεί να μην ξαναεμφανιστούν ποτέ στο «καφενείο».

Στην πραγματικότητα, μπορεί να αρχίσουν να πίνουν μπύρες σε άλλα «καφενεία», εκτός της χώρας πιθανόν, όπου η ατμόσφαιρα είναι πολύ πιο φιλική και πιθανώς οι μπύρες να κοστίζουν λιγότερο!!!

Για όσους κατάλαβαν, δεν απαιτείται εξήγηση!

Για όσους ΔΕΝ κατάλαβαν, ΔΕΝ υπάρχει εξήγηση!

Υ.Σ. Αυτό το άρθρο είναι παράφραση ενός ("Bar Stool Economics") που έγραψε ο David Kamerschen, Ph.D., Professor of Economics, University of Georgia.

<http://www.capital.gr/o-kostas-stoupas-grafei/665644/-bar-stool-economics>

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ-ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Ουίσκι

Οι πρώτοι που γνωρίζουμε ότι ασχολήθηκαν με την απόσταξη, είναι οι Βαβυλώνιοι της 2ης π.Χ. χιλιετίας. Έβραζαν ένα υγρό, μάζευαν τον ατμό, τον έψυχαν και είχαν το αιθέριο έλαιο, δημιουργώντας τα αρώματα. Την τέχνη έμαθαν και οι Αιγύπτιοι και από αυτούς, αιώνες αργότερα, οι Αραβες. Νεοφώτιστοι Ιρλανδοί μοναχοί που έφτασαν στη Βόρεια Αφρική, γύρω στον Στ' και τον Ζ' αιώνα για να διδάξουν τον χριστιανισμό, γνώρισαν την απόσταξη και την εκμεταλλεύθηκαν διαφορετικά. Απόσταζαν σιτηρά και δημιούργησαν το ποτό «uisge beatha». Στα κελτικά, σημαίνει «νερό της ζωής», λατινικά «aqua vitae». Με τον καιρό, το «uisge» έγινε «usky» και κατέληξε «whisky». Παραγόταν στα μοναστήρια «για ιατρικούς σκοπούς» (ανάμεσα σ' άλλα, για θεραπεία κολικών, παράλυσης και ευλογιάς) αλλά γρήγορα διαπιστώθηκε ότι μια χαρά έκανε και για ποτό, τις

κρούες νύχτες. Ανάμεσα στα 1100 και 1300 διαδόθηκε σ' ολόκληρη την Ιρλανδία, την οποία είχαν ήδη κατακτήσει οι Νορμανδοί βασιλιάδες της Αγγλίας, αλλά και στην απέναντι Σκωτία. Η τέχνη της παρασκευής του μαθεύτηκε από τους Σκωτσέζους μοναχούς.

Βασιλιάς της Σκωτίας από τα 15 του, ο Ιάκωβος Δ' ήταν 21 χρόνων, όταν έδωσε

εντολή στον υπουργό του των Οικονομικών να χορηγήσει βύνη στον μοναχό Τζον Κορ για να παρασκευάσει «νερό της ζωής». Το έγγραφο της εντολής φέρει ημερομηνία 1η Ιουνίου 1494 και αποτελεί την πιο παλιά γνωστή σ' εμάς αναφορά στο ουίσκι. Η ποσότητα της βύνης που δόθηκε στον μοναχό, επαρκούσε για την παρασκευή 1500 φιαλών «για ιατρικούς σκοπούς». Και μια που ο ίδιος ο βασιλιάς τιμούσε το «νερό της ζωής», η παραγωγή του ξέφυγε από τα μοναστήρια. Στα 1506, ο βασιλιάς Ιάκωβος Δ' αγόρασε μεγάλη ποσότητα από τους παραγωγούς της σκοτσέζικης πόλης Ντάντη, στα όρια της περιοχής των Χαϊλάντερς. Πια το «νερό της ζωής» ήταν κανονικό ουίσκι. Και η Ντάντη έμελλε να εξελιχθεί σε κέντρο λαθρεμπορίου του ευγενούς ποτού.

<https://koutalianosimos.wordpress.com/2013/10/21/ανακαλυψεις-εφευρεσεις/>

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας
"Επι Κοινωνία εν Τύπω".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΙΣΤΗΡΙΑ"

Εγγραφή στο Newsletter | Επιστολή

Αναζήτηση... Αναζήτηση

Τα νέα μας Τυυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξή μας

Διατίθενται σε πολύ καλή τιμή. - Πληροφορίες 2107763638

Υποστηρίζω τα δικαιώματά μου
σημαίνει αναγνωρίζω
την αξία της ζωής μου.

Κ.Ε.Φ.Ι.

Φρέσκα Οργανικά Καλλυντικά
από την Ελλάδα

Τηλ.: 210.69.22.400
www.astrametaforiki.gr
Σεβαστουπόλεως 137, 115 26 Αθήνα
τηλ.: 210.69.22.400 • fax: 210.67.25.314
www.astrametaforiki.gr